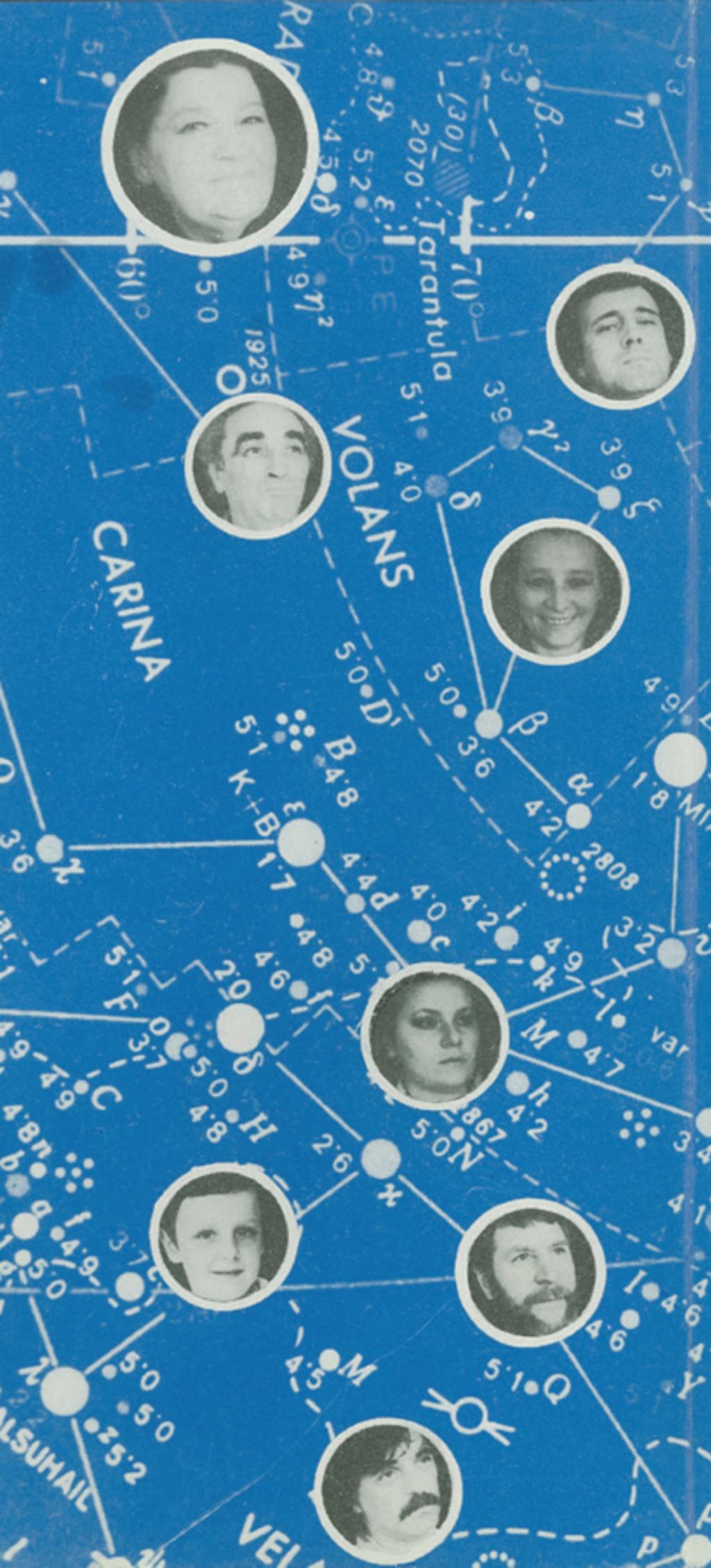

WILLIAM SHAKESPEARE

ZIMNÁ ROZPRÁVKA

DIVADLO ANDREJA BAGARA V NITRE
vyznamenané „Za vynikajúcu prácu“ a „Za zásluhy o výstavbu“

**39. SEZÓNA
280. PREMIÉRA**

WILLIAM SHAKESPEARE

ZIMNÁ ROZPRÁVKA

Rozprávka pre dospelých v dvoch častiach

Preklad: Zora Jesenská podľa jazykovej interpretácie Jána Roznera

Úprava: Jozef Bednárik a Darina Kárová

Dramaturgia: Darina Kárová

Scéna: Milan Ferenčík

Kostýmy: Peter Čanecký a. h.

Texty piesní: William Shakespeare a Štefan Moravčík

Zhudobnenie piesni: Richard Müller a Andrej Šeban

Nahrala Skupina Banket

Výber hudby: Jozef Bednárik a Marián Popovič

Pohybová spolupráca: Elena Lindtnerová a. h.

Rézia: zaslúžilý umelec JOZEF BEDNÁRIK

PREMIÉRA 29. APRÍLA 1989

Riaditeľka: Zaslúžilá umelkyňa Hilda Augustovičová
Vedúci umeleckého súboru: Karol Spišák

OSOBY A OBSADENIE

STARÝ ČAS	Zaslúžilá umelkyňa BOŽENA SLABEJOVÁ
MLADÝ ČAS	IVAN VOJTEK ml.

Sicilia

LEONTES, kráľ sicílsky	STANISLAV KRÁL
HERMIONA, jeho žena, kráľovná sicílska	DÁŠA MOJŽIŠOVÁ
MAMILLIUS, ich syn	PETER ORAVEC ext.
PERDITA, ich stratená dcéra	JÁN GREŠŠO ml., ext.
CAMILLO, Leontov komorník	IVAN VOJTEK st.
ANTIGONUS, sicílsky šľachtic	JÁN KOVÁČIK
PAULÍNA, jeho žena,	ŽOFIA MARTIŠOVÁ
EMÍLIA, Hermionina dvorná dáma	EVA HLAVÁČOVÁ
DION, sicílsky šľachtic	PETER STANÍK
KLEOMENES, komorník	JÁN KUSENDA
ARCHIDAMUS, sicílsky šľachtic	ERNEST ŠMIGURA

Čechy

POLIXENES, kráľ český	DUŠAN SZABÓ
FLORIZEL, jeho syn	DUŠAN KOLLÁR posl. VŠMU a. h.
PASTIER	ANDREJ RIMKO
KUBO, jeho syn	JÁN GREŠŠO
DORA, gazdiná	ADELA GÁBOROVÁ
KATKA, pastierka	JANA BITTNEROVÁ

Predstavenie vedie: Mária Oravcová

Text sleduje: Kamila Beťková

Reprodukcia hudby: Ing. Bohumil Harvan a Marián Popovič

Svetlá: majster Bernard Šiška

Javiskový majster: Jozef Drobec

Scénu, kostýmy a parochne vyrobili dielne DAB pod vedením
Jozefa Valenta

PÄTNÁSTMINÚTOVÁ PRESTÁVKA PO I. ČASCI

DEŇ ZA DŇOM, ROK ZA ROKOM, A ŽIVOT SA MINIE.

slovenské ľudové príslovie

TEMPORA MUTANTUR ET NOS MUTAMUR IN ILLIS.

Časy sa menia a my sa meníme v nich.

rimské príslovie

Čas letí

Myslite na to už dnes, že staroba smutná raz príde,
a využite každú chvíľočku, pokým je čas.
Pokým ste v mladom veku a máte dosť bujarej sily,
milujte – lebo jak voda roky vám uplynú v diaľ.
Prúd, ktorý odtiekol preč, už nemožno privolať nazad,
nemožno životu vrátiť nijaký stratený deň.
Snažte sa využiť čas: čas náhli sa rýchlymi krokmi –
čo bolo nádherné dnes, zajtra už nemusí byť.
Kde v hriadcach fialky kvitli, dnes vidím len šedivé šústie,
z ruže, ktorú som uvil do venca, trčí len tŕň.

Publius OVIDIUS Naso
rimsky básnik 43 p.n.l. – 18 n.l.

UŽI ČASU AKO HUS KLASU.

slovenské ľudové príslovie

Beda mi, beda, ako zradili ma
dni prchavé a zrkadielko čarné,
v ňom pravdu zvie, kto uprene sa diva!
Ba veru s každým, ako so mnou býva,
kto zaostal a nie dosť včas si všíma,
že dni mu ušli, že už prudko starne.
Nieto už času na ľútosti márne
a na rady, keď pri dverách smrť chodí.
Kto sám si najviac škodí,
narieka darmo – keď si straty ráta –
zmrhaný čas že najväčšia je strata!

...
Vráť mi ten čas i sleposť toho času,
ked väšeň uzdu rozvahy vždy strhla,
vráť mužný vzhľad – keď z neho je len truhla,
ten zjav mi vráť, zjav anjelského jasu.

Vráť svižnosť nôh, čo šli aj do zápasu...
Dnes by mu noha unavená uhla.
Vráť žiar i prúd, v ňom biedna hrud' by zvlhla,
ak chceš, nech strasti zas sa na nej pasú.

MICHELANGELO Buonarroti
taliansky sochár 1475 – 1564

STRATENÝ ČAS SA NIKDY NEVRÁTI.

slovenské ľudové príslovie

1611

The Winter's Tale

Divadlo Globe – Londýn

Som Čas, čo skúma všetko: dobro, zlo,
a bez ktorého by nič neskršlo,
ja plodím chyby, aj ich naprávam...
Som vladár Čas, len krídlom zamávam,
a razom preletím zopár rokov.
Čo v nich sa dialo, ponechávam bokom,
a nepokladajte to za vinu:
ja v každú zrodenu mnou hodinu
mám v moci zrušiť zákon, zmeniť zvyk,
tak bolo vždy, tak bude. Preto nik
nech sa mi nevzpiera: dnes ako včera,
či vládne taká, a či iná viera,
ja mávam, stále mávam perutami,
a všetko padá – králi, ríše, klamy,
a čo sa jagalo, sa náhle kalí,
jak rozprávka, čo sme vám rozprávali.

...
Nepláchte, smejte sa – veď neraz iste
čas neprijemnejšie už strávili ste.
Ak nie – sám Čas vám želá v tejto chvíli,
bár ste čas horší nikdy nezažili!

William SHAKESPEARE
anglický dramatik 1564 – 1616

INÉ ČASY, INÉ SPEVY.

slovenské ľudové príslovie

12. marca 1867

Pohádka zimního večera

Prozatímní divadlo Praha

preklad Jan Čejka

rézia Jozef Jiří Kolář

DOBA DOBU NÁJDE.

slovenské ľudové príslovie

29. decembra 1927

Rozprávka zimného večera

Slovenské národné divadlo Bratislava

preklad Jozef Václav Sládeček (hralo sa po česky)

rézia Václav Jiříkovský

SPRAVUJ SA PODĽA ČASU, AKO SVET IDE.

slovenské ľudové príslovie

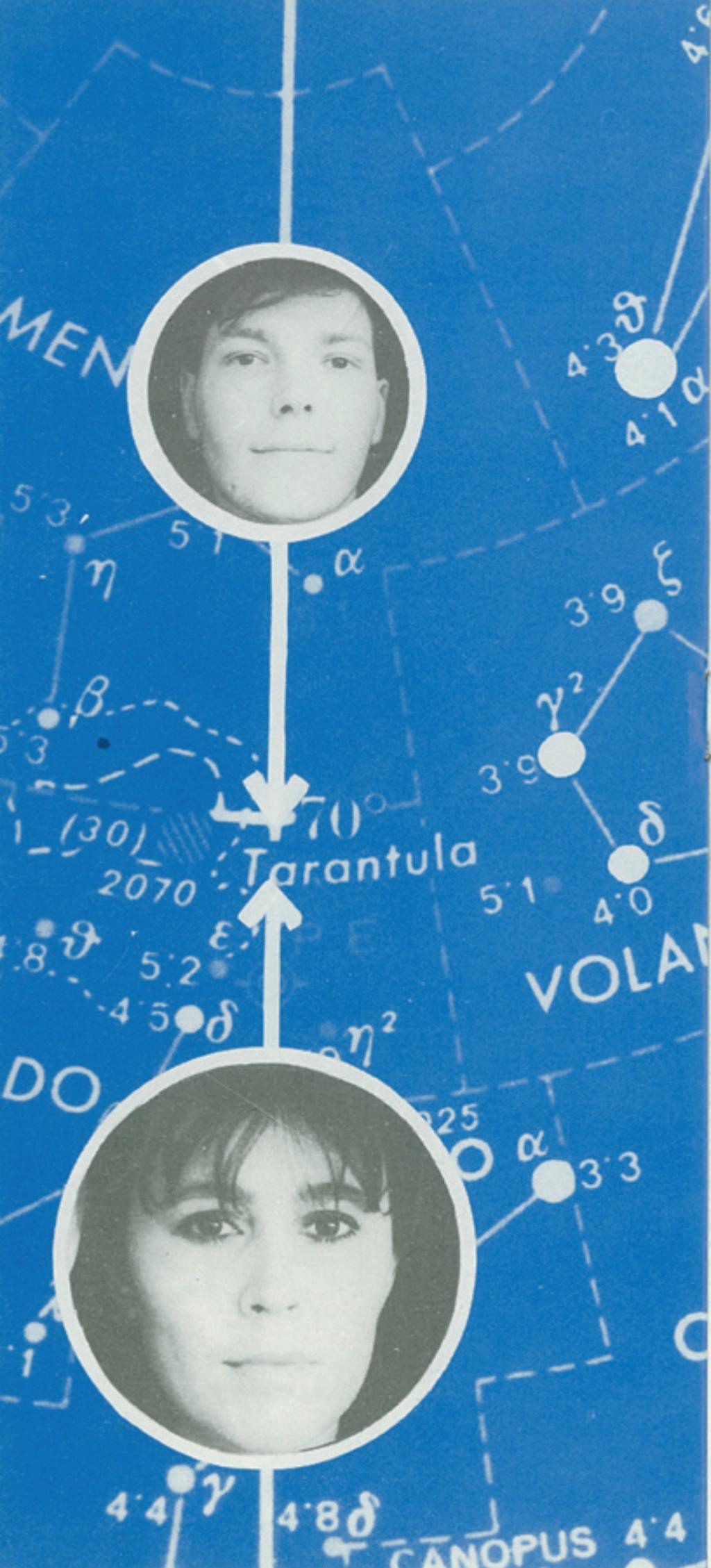

GRUS

AQUARIUS

MEN

5.3

η

5.1

α

β

1-(30)
2070

2070

70°

Tarantula

DO

i

4.4 γ

4.8 δ

CANOPUS

4.4

δ

4.3
4.1

3.9

γ^2

3.9

4.0

δ

5.1

α

3.3

2.5

100

Mýtina času

Usedl jsem
na mýtině
času. V zátiší
ticha, v zátočině
ticha bílé
byl to kruh přeskoucí,
v němž jitřenka a večernice
narážely do dvanácti plovoucích
černých čísel.

Federico GARCÍA LORCA

španielsky básnik a dramatik 1898 – 1936

S ČASOM VŠETKO PRÍDE AJ PREJDE.

slovenské ľudové príslovie

26. januára 1935

Rozprávka zimného večera

Slovenské národné divadlo Bratislava

preklad Jozef Václav Sládeček (hralo sa po česky)

rézia Viktor Šulc

PO NEČASE NEMÁŠ VÔLE.

slovenské ľudové príslovie

Bez rodiny

sa človek chveje zimou

v nekonečnom vesmíre.

André MAUROIS

francúzsky spisovateľ 1885 – 1967

KTO MÁ ČAS A ČAS ČAKÁ, ČAS TRATÍ.

slovenské ľudové príslovie

Sivý čas

Je sice pravda, že tichomorský príboj, ktorý bol pred človekom a bude celé roky po ňom, stále veselo mláti na ošúchaný žulový bubon, no búrky niet; aj vtáctvo zmíklo, niet piesne: nič neprekročí mieru, nič nezažiarí a nič nestmavne; niet radosti a nito smútku ani človeka, pazúry slnka sú zasunuté v mrakoch a život nemá o nič viac túžob ako kameň.

Búrlivý nápor času, pohyb života sa zastavil, všetko prvotné, čo nasiliu

sa túži zachovať, urvať rozkoš, lásku a hnev a bolest a čudnú vášeň poznávania, to všetko sa pominulo.

V oblačnom svetle, v pokoji stuhnutého času človek preniká hlbšie ako k nervom alebo k srdcu prírody, k ionu alebo k duši, až na kost preniká, na ľahostajnú bielu kost, podstatu.

Robinson JEFFERS

americký básnik 1887 – 1962

KAŽDÝ ČAS MÁ SVOJ ČAS.

slovenské ľudové príslovie

Shakespeare je ako svet alebo život. Každá epocha v ňom nachádza to, čo sama hľadá a čo chce vidieť.

...
Shakespeare dal vášnam vnútorné vedomie. Krutosť prestala byť len krutosťou fyzickou. Objavil morálne peklo. I nebo. Zostal však na zemi.

Jan KOTT
súčasný poľský teatrológ

BOLI ČASY, BOLI, ALE SA MINULI.

slovenské ľudové príslovie

V raných i stredných komediách a historických hrách Williama Shakespeara sice nejednou vyvrela na povrch „drsnosť našich dob“ (Richard III.) nebo se tu blázivne roztočil „kolotoč času“ (Večer tříkrálový), ale presto tu pervažovala optimistická predstava nepretržitého, cyklického vývoje života jednotlivcova i celého národa. Ve velkých tragédiach pronikla i do časové perspektivy pěvratná krize, vyvolaná básníkovou předtuchou nazrávající společenské revoluce. Teprve v pozdních hrách dochází k syntéze obou základních pocitů a poloh: nabýváme tu opět rovnováhy a víry v dlouhodobý rozvoj života a v přímo léčivou působnost i historickou spravedlnost času, ale neopouští nás ani vědomí revoluční pěvratnosti rozhodující hodiny.

Zdeněk STŘÍBRNÝ
súčasný český teatrológ

KDE TIE SNADNÉ LETÁ? UŽ JE PO NICH VETA.

slovenské ľudové príslovie

Shakespeare nepochybně odsuzoval všechny způsoby přestupování morem lidskosti – jež chápalo jako pevnou součást přirozeného rádu, rádu Přírody. Odsuzoval každé konání, které se řídilo politickou vychytralostí, prospěchem nebo zlatem. Slova „politic“ či „politican“, „commodity“ (prospěch, zisk) a „gold“ (zlato) se objevovala v řadě jeho dramat jako klíčové pojmy zla, krutosti, jako příčiny sebezáhuby lidí, společnosti, států. „Jestliže nebe nesešle rychle své viditelné posly, aby zkrotili tu podlou zločinnost“ (v originálu je užito slova „offences“ t. j. přestupování, porušování rádu), „dojde na to, že lidstvo jako nestvůry hlužin se vrhne samo na sebe.“

Alois BEJBLÍK
súčasný český teatrológ

ČO ROZUM NEDÁVA, ČAS PRINÁŠA.

slovenské ľudové príslovie

18. júna 1971

Sicílsky príbeh

Divadlo Jonáša Záborského Prešov

preklad Zora Jesenská (podľa jazykovej interpretácie Jána Rónnera)

rézia Milan Bobula

ČO NEPANOVALO, NIKDY ČAS NEZASTAVÍ. slovenské ľudové príslovie

Obyčajné verše

Koho sa spýtať? Svätých v orloji,
koľko je hodín asi?
Hľa, babie leto blúdi po kraji.
Jak šedivejú časy!

Akýsi básnik hľadal v nich
neznámu, novú pieseň.
Zožltli listy nespisanych kníh.
To je už jeseň?

Ladislav Novomeský
slovenský básnik 1904 – 1976

KTO MÁ K ČOMU PRÍHODNÝ ČAS, NECH NA INÝ NEČAKÁ.

slovenské ľudové príslovie

Svedkovia budúceho (úryvok)

Úži sa plamienok tváre, chveje sa, klesá.
Večerná lampička, svetlo z nej dopadá
na venci dookola
tak vzdialene a matne, že sa nevdojak pýtaš:
Kam si to vlastne svieti?

Úži sa plamienok tváre, cúva, rastie do seba.
Akoby všetko, čo vzišlo zo semena, malo sa tam
opäť uložiť
a vrátiť, tak cúva ľudská tvár
a v presných záhyboch sa ukladá pre návrat
do počiatku.

A umenšujúc sa navonok, no stále väčší dovnútra,
svieti jej plamienok na priestor v človeku
tak ľažko čitateľný, tak ľažko zanedbateľný.
Čítajte pri tom plamienku,
čítajte vrásky – klinové písmo osudu.

...
Hodiny, týždne, mesiace a roky,
gestá, pohyby, úsmevy, slzy,
nájazdy histórie i malé osobné drámy –
všetko sa zaznamenáva, leptá, piše na kožu.
Čítajte to slávne tetovanie bojovníkov.

...
Sú to vlastníci posolstva,
snažme sa vypočuť ich pozorne, lebo odchádzajú.

Milan Rúfus
súčasný slovenský básnik

29. apríla 1989

Zimná rozprávka

Divadlo Andreja Bagara Nitra

Keď sme hľadali kľúč, ktorým by sa dala odomknúť skrinka plná šperkov poézie a skvostov fantázie, zvaná Zimná rozprávka, vynoril sa nám z hĺbek Shakespearovho textu Čas.

Čas smutný zimný ale aj radostný jarný, pochabý i múdry, drahý i premárnený, starý i mladý, milosrdný, ktorý lieči a dáva zabudnúť, ale aj neľútostný, ktorý pripomína, súri a bolí, raz sa vlecie, raz uteká, ale nikdy sa nezastaví.

Čas nielen ako dramatická postava a hýbateľ deje, ale predovšetkým ako rozmer sveta, ktorý preveruje hodnoty všetkého živého i neživého.

Dejiny ľudskej spoločnosti pripomínajú morský príboj: jedna vlna prikryje nánosom prítomnosti to, čo práve je, druhá spláchnie breh a odhalí vrstvy dávno zabudnuté. Pretrvá iba to, čo je veľké, výnimočné – činy, city, diela. Pretrváť v čase, znamená záistiť si nesmrteľnosť.

Ľudská túžba pretrváť, zostať, zapisať sa do dejín, prináša tvorbu i ničenie. Fanatizmus, krutosť, sklon k násiliu a lži. Strach, nedôvera, neukojiteľná chut' vlastniť a ovládať – každá z týchto odvekých vlastností človeka spojená s mocou ničiť všetko cenné – výsledky práce, plody myslenia a lásky, prírodu. Dejiny ľudskej spoločnosti sú dejinami Prométeov a Hérostratov.

Päť, možno šesť rokov pred smrťou, utiahnutý pred spoločenským a politickým ruchom hlavného mesta do azylu Stratfordu, napísal William Shakespeare, podľa poviedky Roberta Greena s podtitulom *The Triumph of Time*, divadelnú hru, v ktorej víťazi nie Čas, ale človek. Citlivý, čestný, odvážny, spojený s prírodou. Človek, ktorého poslaním je – milovať, vyznávať krásu a brániť pravdu. Človek, ktorý nezabúda.

Testament veľkého alžbetínskeho básnika pretrval v čase.

Darina Kárová

Program DIVADLA ANDREJA BAGARA V NITRE k hre Williama Shakespearea ZIMNÁ ROZPRÁVKA (*The Winter's Tale*). Zodpovedná redaktorka: Zasl. um. HILDA AUGUSTOVIČOVÁ, riaditeľka DAB. Redakcia a grafická úprava: Dr. JÁN LACA, dramaturg DAB. Texty pripravila: DARINA KÁROVÁ, dramaturgička DAB. Fotografie: Pavol Dřížhal. Fotografická koláž: Erika Kralčáková. Povolené prípisom PK, číslo HS 10778/53. Vytlačili Nitrianske tlačiarne, z. p. Nitra.

Cena Kčs 3,-

